

Kí partur av samleik- anum í Klaksvík

Oddagrein

HETTA hevur verið ein sera spennandi og góð fótbóltslandskapping. Eftir at hava stríðst í skjótt 10 ár fyri at vinna FM-heitið aftur, kunnu klaksvíkingar nú fegnast um og vera emir av, at teirra lið gjørdist landsins besta, tá avtornaði.

TAÐ er nakað serstakt við KÍ. Tað er líkasum, at KÍ borgar fyri nokrum meira enn bara fótbólti. Tað er ikki fyri at „forsmáa“ onnur pláss í landinum, tá vit siga, at fáa staðni í Føroyum hevur eitt fótbóltsfelag havt so stóran týðning fyri heimbygdina sum KÍ fyri Klaksvík og klaksvíkingar. Tað er heldur ikki ov nógv sagt, at KÍ eigur eitt týðandi pláss í hjørtunum hjá klaksvíkingum, hóast Kósavirkid, Føroya Bjór, Christianskirkjanoo. kanska standa fremst í skjaldamerki klaksvíkinga og fyri tað norðoyinga.

ANTIN man dámar fótbólt ella ikki, so kemst ikkiuttan um, at nettup fótbólturin og her fyrst og fremst 1. deildarliðið hjá KÍ er tað, sum savnar flest allar klaksvíkingar um eina felags sök. Tá KÍ vinnur vinna allir klaksvíkingar. Liðið og felagið er rætt og slætt vorðið ein týðandi partur av samleikanum hjá fólkinum í Norðoyggjum. Lokalpatriotisma ella hvat tað nú verður kallað hevur eisini altið sermerkt Klaksvíkina. Uppá gott og ilt. Mest uppá gott. Og hóast hetta orðið hevur fingið eina rættiliga negativa merking, so eiga vit kanska at steðga á og venda tí nakrar ferðir, áðrenn vit fella ein dóm yvir tað. Nettupp KÍ og lokalpatriotisma hoyra nevniliga saman. Uppá gott. Tey stuðla undir hvørt annað. Góð útslit á vøllinum koma ikki av sær sjálvum. Áhugin millum manna gevur eisini gróðrabotn til góð úrslið. Tað at 1000 til 1500 klaksvíkingar leita sær til Havnar at stuðla sínum liði móti meistarunum hjá B36 er bæði undarannarvert og merkisvert. Tað vísir bara, hvussu alt samfelagið har norðuri stendur saman um sít fótbóltslið. So kann ein kalla tað lokalpatriotisma um ein vil. Ein sannroynd er tað, at fólkið stuðlar sínum egnu.

TAÐ gav eisini at bíta leygardagin, tá ein stór mannfjöld var farin til dystin móti ÍF, hóast veðrið var milt sagt ótespiligt. Men hetta var avgerandi dysturin, og hann skuldi vinnast. Eingin ivi er um, at trúgv og góðu áskoðararnir hjá KÍ áttu sín part av sigrinum henda dag. Tí skulu vit ynskja bæði KÍ og øllum klaksvíkingum hjartaliga tillukku við FM-heitinum. Gævið tað gevur íblástur á øllum økjum.

Sosialurin

Viðmerking:

Og hava heldur ikki vinnuvið- urskiftini nakað at týða?

Eftir at fjölmiðlarnir so spakuliga vóru farnir undir at spakuliga Hvítubók, og tað nakrar dagar seinni umsiðir eisini untist tinglimum at verða kunnaði um hana, bar tað okkum til, eftir framlegguna, at spyrja serfrøðingarnar einar 10 min. um okkurt, sum lá okkum á hjartað. Nú vildi so illa til, at tey á Hafnia skuldu brúka hølina til annað endamálið, so tíðin var knapp, og tinglimirnir máttu lata sær lynda og bíta í seg, at tað lá ikki betri fyri. Tí varð litið spurt. Hetta høvdu fyrirleikarnir ikki tíkið hædd fyri, at nógv var at spyrja um.

Men til bar so at spyrja seg sjálva, hvat ið var viðkomandi fyri føroyska borgaran, hvat ið var minni viðkomandi og var okkurt kanska veruleikafjart og púra burturvið? Óneyðugt at brúka tíð og orku til?

Løgin samanbering.

Taka vit Hvítubók í síni heild, og tað skulu vit, so má eg víðganga, at parturin „smátjóðir við fullveldi“, var mærligari óviðkomandi.

Veit líkasum ikki, hvat eg kann brúka tað til. Ber tað til hjá mær at samanbera Føroyar við fullveldisland í trója heiminum? Ella lond, hvørs høvuðsvinnuvegur er at hvítvaska pening? Hvar er samanbering, annað enn ein møgulig

proklamatión? Tendentið? Hvi gera so nógv burtur úr hesum, og ikki taka við í búskaparpartin, hvussu gongdin verður í keypiorkuni hjá okkum, vanliga húsráðsluturnar verða tiknar av eftir t.d. 5,10 ella 20 árum? Hugsu ikki, at føroyingurin leggur stórt í, hvussu onnur manerera við teirra peningavaski, og hvussu summi fáa tað at bera til við eini tímaløn uppá 5kr. Børn plaga at taka til, at „tað er for langt úti“.

Niðurslitin vinnutól.

Hóast knappa tíð, loyvi eg mær at spyrja, hvussu til stóð við høvuðsvinnu okkara. Við tí tey, sum eru innarliga, rópa fyri kapitalapparatinum. Hetta komst av, at ein íslendingur, fáar dagar undan hesi seansuni á Hafnia, hevði kunnað føroya fólk í útvarpinum um hesi viðurskiftini. (Nú er tað so, at hoyrist ein íslendsk tunga um okkurt geilarhorn, verður hon strax sjangheidd at siga sína hugsan um líkt og ólíkt. Eg hevði heldur spurt Noma-tek. Undirlutakenslur, kanska?)

Í Føroyum var ræðuligt, vildi hesin vera við. Virkini vóru niðurslitin, og tøkniliga vóru vit reinir sibbar (maðurin ætlaði sær at selja, haldi eg).

Eg vildi vita, um hald var

í hesum, ella um hetta bert var ein ræðumynd, skal eg brúka „tjóðveldska“ terminologi.

Havandi í huga, at høvuðsvinnan er sanerað, næstan øll sum hon er og alvinnan við, at avskrivningar, rentur og avdrög eru, um ikki ein býur í Kina, so enn í øllum førum rættuliga „kuvøukend“ - klárar hon so at endurnýggja seg? Gera tær neyðugu lógurnar? Og er tað so, at stórar fløgur eru fyri framan? Um hon ikki klárar tað nú, fer hon nakrantíð at klára tað? Ella er alt tað bera grenj? Hvussu sær alt út?

Viðkomandi spurningur.

Jú, spurningurin var ikki sørt viðkomandi, varð mær sagt. Men, búskaparbolkurin hevði avmarkað seg til ikki at kanna hesi viðurskifti- um virkir, vinnu- mynstur og vinnubýgnað. Eg skjili ikki, at Fólkalokkurin um ikki annað, heldur hetta hava nakað uppá seg. Fyri meg, er hetta nógv meira viðkomandi, enn um Mauritius er ov lítið ella ov nógv bundið av sukri, klædnævrum, gimsteinum- you name it. Kanska eri eg bara snedig? Tó ein troyst er at finna í Hvítubók í brotinum um Fálklansoyggjar- nar. Tað er dømi um, at „ó- fýsið veðurlag ikki nýtist at vera forðing fyri vaksandi ferðavinnu“! Har kunnu vit

bara takka Skaparanum fyri, at so er við ella uttan loysing. Tað kundu vit kanska brúkt.

Tá verður tað!

Um somu tíð roksar Hogni Hoydal um, at tá ið vit fáa fullveldi og fara úr ríkisfelagsskapinum, tá verður tað! Ja, tá verður tað, at vit fara undir vinnuliga menning. Tástaðni kunnu vit. Eg spyrji, hvat og hvør forðar okkum í tí sum er? Tað er so ikki neyðugt at fara heilt hinumegin knøttin at vísja seg um, at tað er snilt at hava fjøltáttada vinnu. Er tað inspiratiónin, sum manglar? Skal merkið við ST- høvuðsborgina rudda burtur nívandi undirlutakenslur, fyri at vit at endanum kunnu vera sæl og tá fara at taka okkum saman?

Katrin Dahl Jakobsen
tingkvinnu
Javnaðarflokksins

Eingin breið semja við tjóðveldið við hetta lag

Alt síðan tjóðveldismenn lögdu seg undir fólkalokkin og avskrivuðu allan sosialan politikk í býti við loysingina, hava teir fært eina eirindaleysa hets móti okkum í javnaðarflokkinum. Politikarar eins og leikmenn hava fært pennin. M.a. ein óslitin 60-ára gamal unglingi, ið danderar við danskari lærarapensión svarandi til 125% av eini fullari arbeiðaraløn og ið ádrar mátar kvalifiseraður loysingarmaður er illur við javnaðarflokkin, tí vit ikki vilja hjálpa honum undan danskum oki.

Serliga seinastu tíðina hava lógtingsmenn verið aggressivir. Finnur Helmsdal, sum seinasta árið hevur avdúkað eitt Eidesgaardkompleks, leggur okkara formann undir at diktera dómum, hvat teir skulu halda og meina. Vit hava stóra virðing fyri okkara formanni, men at han skal vera so sterkur, at allir danskir floksformenn skulu lýða hansara boðum, er nokk at yvirmeta hansara evni.

Annars minnst Finnur ikki sørt um ein komiskan puddilhund, sum í tryggjari fjarðstóðu goyr eftir einum sjefara.

Finni á baki kom Páll á Reynatúgvu við eini injurerandi grein, ið saktans kundi givið honum eina stevning um hálsin. Óneyðugt er at gera viðmerkingar til hansara grein, tí okkara partamaður Hans Pauli Strøm lögdi hann, sum rætt var, upp á lærið og flongdi hann sum ein ótanga.

Nationalismu ræðist eg, uttan mun til um hon er føroysk ella serbisk. Eg ræðist ikki bara loysingina av búskaparlíggum orsökum, menn líka nógv fyri ta manning, ið tá kemur at ráða.

Og taka vit landsstýris- manningina, so ræðist eg líka illa. Hogni Hoydal loysingarmistari hevur reikað landið runt og missioneerar fyri loysingini. Í viðføri hevur hann haft eitt klappikör og nakrar loyalar embætismenn, harav tann eini er fyrrverandi aktivistur

í unga tjóðveldinum. Og gud náði tann, ið ikki er loy- alur. Ein embætismaður loyvið sær at tala at, tí hon- um tókti, at framløgur var ov bjartskygd, og í stundini varð hann utthongdur alment av Høgna Hoydal á ein sera ódæmligan hátt. Hetta er so tað, embætisfólk kunnu vænta sær, um tey ikki makka rætt.

Ein annar landsstýris- maður, Signar á Brúnni hevur við kirkjulógnum hevja seg yvir lótingið, tí hann ikki vil fremja tingsins vilja. Óteljandi fyrispurningar, á- heitanir og samtyktir í 1- ár rína ikki við. Eftir mínum tykki er maðurin kriminellur og átti at revst sum aðrir borgarar, ið ikki halda landsins lógar.

Jú, við hesari manning er øll orsök til at stúra fyri full- veldinum.

Venda vit aftur til teirra ófantaligu skrivning, so skal eg gera vart við, at vit hvørki lata okkum buka ella hóttu til loysingina. Vænta teir at fáa eina breiða semju við hetta lag, so fara teir

skeivir.

Politiskt skylda vit ikki tjóðveldinum nakað. Í løtuni liggur ongin flokkur so fjært frá javnaðarflokkinum sum tjóðveldisflokkurin. Og eg skal longu nú boða fáa fyri mín part, at taka teir ikki aðrar partar fyri seg, og verður tónalagði ikki eitt annað, etli eg ikki at tingast við tjóðveldisflokkinn um nakað, ið viðvíkur ríkisfelagsskapinum. So er tað sagt.

Dan Reinert Petersen
Javnaðartingmaður